Leeswijzer jeugdbeleid ‘Kansrijk opgroeien 12 jaar en ouder’

Werkwijze en proces tot beleidsnota

Naar wens van Raad en College is een nota tot stand gekomen over kansrijk opgroeien 12 jaar en ouder. Via de methode van het kwaliteitskompas van Movisie en met hulp van de maatschappelijke partners is gekeken hoe de jongeren 'er voor staan' en wat de gewenste maatschappelijke effecten zijn.

De beleidsnota is een weergave van stap 1 en 2 van het kwaliteitskompas. Allereerst zijn kwantitatieve data verzameld om een beeld te krijgen hoe het gaat met jongeren in Culemborg. Daarnaast zijn er het afgelopen jaar diverse stadsgesprekken gevoerd. Met jongeren zelf, met het onderwijs en met een veelheid aan stakeholders.

Hieruit vloeien de maatschappelijke effecten die we met elkaar willen bereiken voort. Deze maatschappelijke effecten worden dus gedragen door ‘de stad’. Ze zijn een richtinggevende inspiratiebron voor inwoners, maatschappelijk partners, het onderwijs, bestuurders en andere betrokkenen uit de stad om mee aan de slag te gaan; gedeeld eigenaarschap.

Wat doen we al?

Bij deze beleidsnota zit geen uitvoeringsprogramma. De leefwereld van een jeugdige laat zich niet vatten binnen één specifiek (gemeentelijk) domein. De uitvoering van positief jeugdbeleid wordt uitgevoerd binnen een veelheid aan deelprogramma’s. Een nieuw uitvoeringsprogramma zou vooral herhaling van al bestaande plannen betekenen. Een kleine opsomming van deelprogramma’s is te vinden in de beleidsnota op pagina 2.

Leeswijzer nota:

1) Op de eerste pagina ziet u 5 vierkante tegels. Leest u het document digitaal? Dan kunt u op deze 5 tegels doorklikken naar de tekst die erbij hoort. De beleidsnota geeft antwoord op de vragen:

    - Waarom deze beleidsnota?
    - Wat vindt de stad?
        - Wat wordt gewaardeerd?
        - Waar wordt aandacht voor gevraagd?
    - Wat willen we bereiken?
    - Hoe weten we of het goed gaat?

2) We hebben het document zo gemaakt dat het én voor besluitvorming door de Raad én voor vervolggesprekken met de stad kan worden gebruikt. Het taalgebruik is makkelijk en jargon wordt zoveel mogelijk voorkomen. Er wordt bijvoorbeeld niet gesproken over doelen maar over “wat willen we bereiken?”. En niet over indicatoren, maar “hoe weten we of het goed gaat?”.

3) Het raadsbesluit heeft vooral betrekking op “Wat willen we bereiken?”.